

[Valdemar Sørensen.]

ling af dens Klientel, og der er jo ogsaa al mulig Adgang i selve Raadet for de landøkonomiske Husmoderbetrægtninger, som det ærede Medlem gør gældende.

Med Hensyn til det økonomiske, som det ærede Medlem ogsaa udtalte nogen Frygt for skulde svulme op, hvis Loven fik den Form, at der skulde indsættes paa Finansloven de Beløb, som man til enhver Tid fandt nødvendige, maa jeg sige, at jeg ved ikke rettere, end at man har paa Finansloven til mangfoldige Institutioner og til mangfoldige Formaal Bevillinger af ganske samme Slags, og hvorfor skulde der være noget særligt at nære Frygt for med Hensyn til de Bevillinger, der her er Tale om? Jeg har aldrig hørt, at man nærede nogen særlig Frygt for at fastsætte paa Finansloven de Beløb, som man gav f. Eks. til mange af Landbrugets Virksomheder, konsultative og andre, og jeg kan ikke se, at der i den Henseende skulde være andet at bemærke om dette, end at man maa haabe, at den højtærede Regering til enhver Tid vil vide at staa inde for de Formaal, som man forlanger Penge til paa Finansloven.

Men i øvrigt betragter jeg ogsaa dette Spørgsmaal som det væsentligste og vigtigste i Øjeblikket, at der bliver bevilget de tilstrækkelige Midler til Arbejdets Fortsættelse. Allerede under Finanslovens Behandling pegede jeg paa det formaalstjenlige i, at man styrkede Raadets Virksomhed og Arbejdsevne, fordi det netop i de Tider, vi nu lever i, hvor man, hvad der ikke er ukendt for det ærede Medlem Fru Inger Gautier Schmit og hendes Partifæller, har saa meget at sige om Prisstigningerne, vil være en naturlig Ting, at Raadet navnlig beskæftiger sig med alle de Maader, hvorpaa Husmødrene kan forbedre deres Budget, med andre Ord med en raadgivende, konsultativ Virksomhed med Hensyn til de Varearter, der benyttes, eller med Hensyn til deres Pris eller Muligheden for at faa dem erstattet med andet. Dette kan ikke naas, uden at Raadet har de fornødne økonomiske Midler til sin Raadighed, og jeg haaber jo ogsaa, at den højtærede Minister til enhver Tid vil sørge for, at det faar det.

Jeg vil endelig til syvende og sidst fremføre en Betragtning angaaende hele Raadets Virksomhed, som jeg tror ogsaa har nogen Værdi. Man taler fra alle politiske Fraktioners Side om det vanskelige i at faa Kvinderne virkelig interesserede i offentligt Arbejde. Nu har det altid været saadan,

at en Klases Interesse for offentlig Virksomhed og offentligt Arbejde løb nogenlunde parallelt med dens Interesse i det offentlige Arbejde. Der er jo ingen Tvivl om, at Bondestandens politiske Interesse ogsaa var en erhvervsmaessig Interesse, og det samme gør sig i høj Grad gældende for Arbejdernes Vedkommende. Er der saa egentlig noget at sige til, at mere end Halvdelen af Landets Befolkning, den kvindelige, forholder sig noget passiv over for offentlig Virksomhed og offentligt Arbejde, naar man aldrig ser de Interesser, som særlig vedrører Kvinderne, behandlet saaledes som de i Forhold til hele Samfundsholdningen fortjener at blive behandlet?

Jeg mener, at man ad den Vej vil faa Tusinder af Landets Kvinder i Tale for et Arbejde, der angaar os alle tilsammen. For ingen kan nægte, at det Arbejde, som vi har sat Husholdningsraadet til at udføre, kan komme til at øve en saadan Indflydelse paa vore almindelige Livsforhold, at en stor Interesse hos Landets Husmødre dermed kan blive vakt og dermed ogsaa stor Interesse for andre af Landets og Samfundets offentlige Anliggender. Jeg lægger ikke mindst Vægt paa dette Synspunkt, jeg synes det er værd at anlægge over for en Sag som denne, og jeg anbefaler i høj Grad, at man styrker Raadet paa det økonomiske Omraade, saaledes at det kan gøre et Arbejde, der sætter Frugter af denne Slags.

Valdemar Thomsen: Mit Parti har intet at indvende imod det foreliggende Lovforslag vedrørende yderligere Midler til Husholdningsraadet. Her er vi inde paa et Omraade, hvor det at spare Skillingen betyder at lade Daleren rulle. Det overraskede mig, maa jeg sige, forleden i en Radiumdiskussion at faa oplyst, at Gennemførelsen af vigtige Kostundersøgelser vilde afhænge af, om der kunde faas Tilskud fra en eller anden Fond. Lovgivningsmagten kan efter min Mening ikke være bekendt, saafremt dette virkelig skulde være Tilfældet. Gennem Generationer er der ofret Formuer paa Statens Fodringsforsøg med Kreaturer, det har vist sig at være en overmaade god Pengeanbringelse, og saamanglede det bare, at Staten, nu efter at Spørgsmaalet om den menneskelige Ernæring gennem Vitaminforskning og paa anden Maade er blevet aktuelt, ikke skulde stille de nødvendige Midler til Raadighed. Forsøg og Eksperimenter har jo for længst vist, at det ikke nu mere er et Spørgsmaal om Kalorier, men derimod om Vitaminer